καθὼς καὶ μερικὰ κοσμήματα.

Καὶ τώρα τὶ θὰ ἔκανε. Θὰ νοίκιαζε πρῶτα πρῶτα ἕνα διαμέρισμα σὲ μιὰ λαϊκὴ συνοικία καὶ θ' ἄφηνε νὰ μεγαλώσουν τὰ γένεια του. Ἔπειτα, ἀφοῦ τὸ ἔγκλημα ξεχνιόταν κάπως, θὰ πήγαινε στὸ ἐξωτερικὸ καὶ θὰ ξανάρχιζε μιὰ νέα ζωή.

Σηκώθηκε κι' ἄρχισε νὰ βαδίζῃ νευρικὰ μέσ' στὸ δωμάτιο.

***

Τὸ μικρὸ ρολόϊ ποὺ εἶταν ἀπάνω στὸ τζάκι σήμανε μία κι' ἀμέσως καὶ τὸ ρολόϊ τῆς βιβλιοθήκης, πιὸ ἐπίσημα αὐτό, ἐπανέλαβε τὸ χτῦπο.

Ἐσκίρτησε ὁ τρόμος τοῦ ἔκοψε τὴν ἀναπνοή. Κάποιος κρότος ἀκούστηκε στὴ σκάλα· ἔπειτα κι' ἄλλος. Ἄνοιξε τὴν πόρτα κ'ἐτόλμησε νὰ ρίξῃ μιὰ ματιά. Συγχρόνως μιὰ φωνὴ διαπεραστικὴ ἀντήχησε στὴ σκάλα. Ὁ Μπούρλεϊζ ρίχτηκε πίσω κι' ὄρχισε νὰ τρέμῃ ὁλόκληρος, ὡς ὅτου κατόρθωσε νὰ σκεφθῇ πὼς εἶταν ἡ γάτα τοῦ σπιτιοῦ ποὺ νιαούρισε. Μὰ μήπως εἶχε γελαστεῖ ;

Μὲ μιὰ μεγάλη προσπάθεια θελήσεως, ἐνίκησε τοὺς τρόμους του κι' ἀνοίγοντας τὴν πόρτα ἀποφάσισε νὰ πάῃ νὰ δῇ περί τινος ἐπρόκειτο. Τὸ φῶς τῆς πόρτας ἔπεφτε θαμπὰ στὸ κεφαλόσκαλο. Ἔρριξε δειλὲς ματιὲς στὶς σκοτεινὲς γωνιές, δεξιὰ κι' ἀριστερά. Εἶταν παραίσθηση ἢ ἡ πόρτα τοῦ δωματίου τοῦ Φλέτσερ ἔκλεισε τὴν ὥρα ποὺ αὐτὸς τὴν κοίταζε ; Εἶταν παραίσθηση ἢ στ' ἀλήθεια εἶδε τὸ χεροῦλι τῆς πόρτας νὰ στρέφεται ; Κοιτάζοντας συνεχῶς τὴν πόρτα, προχώρησε γιὰ νὰ βεβαιωθῇ ὅτι κανεὶς δὲν εἶχε βγῇ ἔξω,ὅτι κανεὶς δὲν τὸν παρακολουθοῦσε. Τότε παρ'ὀλίγο νὰ πέσῃ κάτω, παρ' ὀλίγο νὰ τρελλαθῇ. Ἡ πόρτα τῆς βιβλιοθήκης ποὺ θυμότανε πολὺ καλὰ ὅτι τὴν εἶχε κλείσει,εἶταν τώρα μισάνοιχτη. Τοῦ φάνηκε πὼς ἄκουσε ἕνα ἐλαφρὸ θόρυβο μέσα, μὰ στὴ διανοητικὴ κατάσταση ποὺ βρισκότανε δὲν εἶτανε καὶ βέβαιος γι' αὐτό. Τότε καθαρά, πολὺ καθαρὰ πιά, ἄκουσε τὸ σπρώξιμο μιᾶς καρέκλας πρὸς τὸν τοῖχο.

Μὲ χίλιες δυὸ προφυλάξεις ἐπροχώρησε ὡς τὴν πόρτα. Ἔπιασε τὸ πόμολο καὶ τὴν ἔκλεισε μὲ δύναμη. Τὴν κλείδωσε κατόπιν κι'ἄρχισε νὰ κατεβαίνῃ τὶς σκάλες τέσσερες τέσσερες σὰν τρελλός.

Μιὰ τρομακτικὴ κραυγὴ ἀκούστηκε μέσα στὴ βιβλιοθήκη καὶ δυὸ βαρειὰ χέρια ποὺ ἔσπρωχναν τὴν πόρτα. Ὁ Μπούρλεϊζ εἶχε φτάσει στὴ μέση τῆς σκάλας καὶ στάθηκε γιὰ ν' ἀκούσῃ.Τὰ χτυπήματα στὴν πόρτα ἔπαψαν μὰ ἡ φωνὴ ἱκέτευε δυνατὰ νὰ τὸν ἀφήσουν νὰ βγῇ ἔξω.

Ἀμέσως ὁ Μπούρλεϊζ κατάλαβε τὶ εἶχε συμβεῖ καὶ τὶ σημασία μποροῦσε νὰ ἔχῃ αὐτὸ γι' αὐτόν. Ὅταν ἐβγῆκε ἔξω εἶχε ἀφήσει τὴν ἐξώπορτα ἀνοιχτὴ καὶ κάποιος ἀλήτης ἐν τῷ μεταξὺ εἶχε μπῆ μέσα στὸ σπίτι. Τώρα δὲν ὑπῆρχε κανεὶς λόγος νὰ φύγῃ, δὲν εἶχε νὰ φοβηθῇ πιὰ τὸ σχοινὶ τῆς κρεμάλας, οὔτε τὸ αἴσχος τοῦ κατέργου. Ὁ ἡλίθιος αὐτὸς ποὺ εἶταν κλεισμένος μέσα στὴ βιβλιοθήκη τὸν εἶχε σώσει. Ξανανέβηκε πίσω ἀπάνω τὴ στιγμὴ ἀκριβῶς ποὺ ὁ αἰχμάλωτος μεσ' στὶς ἀπεγνωσμένες του προσπάθειες γιὰ νὰ φύγει εἶχε ξεκολλήσει τὸ πόμολο τῆς πόρτας χωρὶς νὰ τὴν ἀνοίξῃ.

— Ποιὸς εἶνε μέσα ; φώναξε ὁ Μπούρλεϊζ δυνατά.

— Ἀνοῖχτε μου ! ἱκέτεψε ὁ ἄλλος σὰν τρελλός. Γιὰ τὴν ἀγάπη τοῦ Θεοῦ,ἀνοῖχτε μου ! Εἶν'ἕνας νεκρὸς ἐδῶ μέσα!

— Μεῖνε ὅπου βρίσκεσαι ! ἀπάντησε σκληρὰ ὁ Μπούρλεϊζ. Ἂν δοκιμάσῃς νὰ βγῇς ἔξω θὰ σὲ σκοτώσω σὰ σκυλλί.

Ἀντὶ ἄλλης ἀπαντήσεως ἕνα τρομακτικὸ χτύπημα ἀκούστηκε ἀπάνω στὴ κλειδωνιά. Ὁ Μπούρλεϊζ ἔβγαλε τὸ πιστόλι του καὶ σκοπεύοντας ἀκριβῶς στὸ μέρος ποὺ ὑπολόγιζε νὰ εἶνε τὸ στῆθος τοῦ ἀγνώστου ἐπυροβόλησε μεσ' ἀπ' τὴν πόρτα.

Μετὰ τὴν ἐκπυρσοκρότηση ὁ Μπούρλεϊζ κατέβηκε τὴ σκάλα τρέχοντας κι' ἀνοίγοντας τὴν ὀξώπορτα διάπλατη, ἄρχισε νὰ φωνάζῃ βοήθεια μ' ὅλη του τὴ δύναμη.

Ἕνας πολίσμαν ποὺ περιπολοῦσε ἐκεῖ κοντὰ κ' ἕνας ἀρχιφύλαξ ἔτρεξαν. Ὁ Μπούρλεϊζ, ἀφοῦ τοὺς ἔδωκε μερικὲς ἀσυνάρτητες ἐξηγήσεις, ἀνέβηκε γρήγορα τὴ σκάλα, προσκαλῶντάς τους νὰ τὸν ἀκολουθήσουν, καὶ σταμάτησε μπρὸς στὴν πόρτα τῆς βιβλιοθήκης.

Ὁ αἰχμάλωτος εἶταν ἀκόμα μέσα κ' ἐξακολουθοῦσε τὶς ἀπεγνωσμένες προσπάθειές του γιὰ νὰ συντρίψῃ τὴν κλειδωνιὰ τῆς δυνατῆς δρύϊνης πόρτας. Ὁ Μπούρλεϊζ δοκίμασε ν' ἀνοίξῃ μὲ τὸ κλειδί, μὰ ἡ κλειδωνιὰ εἶχε πιὰ χαλάσει. Ὁ ἀρχιφύλαξ τότε ἔκανε ἕνα δυὸ βήματα πίσω καὶ πέφτοντας στὴν πόρτα μὲ τὴν πλάτη τὴν ἔρριξε κάτω.

Μπῆκε μέσα σκοντάφτοντας κι' ἀκολουθούμενος ἀπὸ κοντὰ ἀπὸ τὸν ὑφιστάμενό του. Ἀμέσως κ' οἱ δυὸ φώτισαν μὲ τὰ φανάρια τους τὸ δωμάτιο. Ἕνας ἄντρας μαζεμένος πίσω ἀπὸ τὴν πόρτα, δοκίμασε νὰ περάσει μέσ' ἀπ' τοὺς δυὸ καὶ νὰ φύγῃ, μὰ οἱ ἀστυνομικοὶ τοῦ ρίχτηκαν καὶ μιὰ πάλη ἐπακολούθησε μεταξύ τους.

Ὁ Μπούρλεϊζ, εἶχε σταθεῖ στὸ κατῶφλι καὶ παρακολουθοῦσε ψυχρὰ τὸν ἀγῶνα τους, προετοιμαζόμενος γιὰ ὅτι ἔμελλε νὰ ἐπακολουθήσῃ καὶ γιὰ τὸ ρόλο ποὺ ἔπρεπε νὰ παίξῃ. Οἱ τρεῖς ἄντρες κυλίστηκαν κάτω. Ἕνας γδουπὸς ἀκούστηκε κ' ἔπειτα ἕνας κρότος ξερὸς καὶ μεταλλικός. Τέλος ἡ ὑψηλὴ σιλουέττα τοῦ ἀρχιφύλακα ἀνορθώθηκε. Ὁ πολίσμαν γονατιστὸς εἶχε τὸ πόδι του ἀπάνω στὸ στῆθος του ἀγνώστου. Ὁ ἀρχιφύλαξ ἄναψε τὸ φῶς.

Ὁ Μπούρλεϊζ ἐπροχώρησε κ' ἐκοίταξε μ' ἀγωνία τὸν ἄγνωστο ποὺ εἶταν μισολιπόθυμος. Εἶταν ἕνας ἄνθρωπος κοντὸς καὶ χοντρός, μὲ τὸ πρόσωπο χλωμὸ καὶ λερωμένο. Εἶχε τὸ χεῖλι του κομμένο κ' ἕνα μικρὸ ρυάκι αἵματος κυλοῦσε στὸ λαιμό του.Ὁ Μπούρλεϊζ ἔρριψε ἕνα γοργὸ βλέμμα ἀπάνω στὸ τραπέζι. Τὸ τραπεζομάντηλο εἶχε παρασυρθεῖ κατὰ τὴν πάλη κ' εἶχε πέσει ἀκριβῶς στὸ μέρος ὅπου γιὰ τελευταία φορὰ εἶχε δεῖ τὸ πτῶμα τοῦ Φλέτσερ.

Ὁ αἰχμάλωτος ἔκείνη τὴ στιγμὴ σήκωσε μὲ κόπο τὸ κεφάλι του καὶ κοίταξε μὲ τρόμο αὐτοὺς ποὺ τὸν περιστοίχιζαν.

— Τί μὲ θέλετε ; ρώτησε τρέμοντας.. Δὲν εἶνε δέκα λεπτὰ ποὺ μπῆκα σ' αὐτὸ τὸ σπίτι.Σᾶς τὸ ὁρκίζομαι. Ἀ ὐ τ ὸ εἶταν ἐκεῖ ὅταν ἐγὼ μπῆκα μέσα. Μόλις τὸ εἶδα, ἔκανα νὰ φύγω, ἀλλὰ μὲ κλειδώσανε μέσα.

— Α ὐ τ ὸ εἶταν ἐκεῖ... τὶ εἶταν ἐκεῖ ; ρώτησε ὁ ἀρχιφύλαξ.

— Α ὐ τ ό ! ἀπάντησε ὁ ἄγνωστος μὲ τρόμο.

Ὁ ἀρχιφύλαξ ἀκολουθῶντας τὴ κατεύθυνση τῶν μαύρων καὶ περίτρομων ματιῶν τοῦ ἀγνώστου ἔσκυψε πρὸς τὸ τραπέζι· τότε ἀφήνοντας μιὰ κραυγὴ φρίκης, πέταξε τὸ τραπεζομάντηλο στὴ μπάντα.

Ὁ Μπούρλεϊζ ἔβγαλε ἕνα ἐπιφώνημα τρόμου καὶ στηρίχτηκε τρεκλίζοντας ἀπάνω στὸν τοῖχο.

— Μὴ φοβᾶστε, κύριε, μὴ φοβᾶστε, εἶπε συγχρατῶντάς τον. Γυρίστε ἄλλοῦ τὸ κεφάλι σας· μὰ ποιὸς εἶνε αὐτός;...

— Ὁ φίλος μου Φλέτσερ, τραύλισε ὁ Μπούρλεϊζ μὲ προσπάθεια. Ἐμέναμε κ' οἱ δύο μαζὶ ἐδῶ...

Ἔπειτα στρεφόμενος πρὸς τὸ λωποδύτη

— Παληάνθρωπε ! φώναξε.

— Εἶταν πεθαμένος ὅταν ἐγὼ μπῆκα ἐδῶ μέσα! φώναξε ἐκεῖνος. Εἶταν ἐκεῖ, στὸ πάτωμα, νεκρός καὶ μόλις τὸν εἶδα θέλησα νὰ φύγω. Ἀλήθεια, σᾶς τὸρκίζομαι! Δὲ θὰ φώναζα ἂν τὸν εἶχα σκοτώσει ἐγώ...

— Καλά, καλά, φτάνει εἶπε ὁ ἀρχιφύλαξ θυμωμένος. Ἔπειτα ἁπλώνοντας τὸ χέρι του πρὸς τὸ πάτωμα, πῆρε τὸ γιαπωνέζικο σπαθὶ ποὺ εἶταν χάμω.

— Αὐτὸ τὸ σπαθὶ εἶταν κρεμασμένο στὸν τοῖχο, στὴ μέση αὐτῆς τῆς πανοπλίας, ἐξήγησε ὁ Μπούρλεϊζ. Ὅταν ἄφησα τὸ Φλέτσερ εἶταν κρεμασμένο ἀκόμα...

— Πόση ὥρα εἶνε περασμένη ἀπὸ τότε ; ρώτησε ὁ ἀρχιφύλαξ.

— Δὲ θυμᾶμαι ἀκριβῶς, ἴσως μιὰ ὥρα, ἴσως μισή. Ἐπῆγα κατόπιν στὴν κάμαρή μου.

Ὁ ἄγνωστος τότε σήκωσε, καθὼς εἶταν καταγῆς, λίγο τὸ κεφάλι του καὶ τὸν ἐκοίταξε μὲ προσοχή.

— Ἐσὺ τὸν σκότωσες! εἶπε μ' ἕνα τόνο ἄγριο. Ἐσὺ τὸν σκότωσες καὶ θέλης τώρα νὰ πάρης ἐμένα στὸ λαιμό σου.

— Σώπα, ἄθλιε ! διάταξε ὁ ἀρχιφύλαξ, ὁ ὁποῖος πλησίασε τὸ Μπούρλεϊζ.

— Δὲ σᾶς χρειάζεται πιὰ αὐτό, τοῦ εἶπε δείχνοντας του τὸ πιστόλι ποὺ κρατοῦσε ὁ Μπούρλεϊζ ἀκόμη στὰ χέρια του καί, πέρνοντάς το μὲ τρόπο, τὸ ἔβαλε στὴν τσέπη του.

— Ἔχετε ὑδαρθεῖ στὸ χέρι, τοῦ εἶπε.

Ὁ Μπούρλεϊζ σήκωσε γρήγορα τὰ χέρια του, τὸ ἕνα κατόπι τοῦ ἄλλου.

Ὁ ἀρχιφύλαξ ἔπιασε τὰ χέρια του καὶ σφίγκοντάς τα ἀξαφνα, ἔβγαλε γρήγορα κάποιο πράγμα σκληρὸ καὶ κρῦο ποὺ τὸ ἐφάρμοσε στὰ χέρια τοῦ Μπούρλεϊζ καὶ καθὼς τὄκλεισε κατόπιν ἄφισε ἕνα ξερὸ κρότο. Εἶταν χειροπέδες !

— Βγάλτε μου τὶς χειροπέδες ! φώναξε τότ' ἐκεῖνος μὲ μιὰ φωνὴ πνιγμένη. Τρελλαθήκατε ! Βγάλτε μου τὶς χειροπέδες !

Ἀντὶ ἀπαντήσεως ὁ ἀρχιφύλαξ τὸν ἄρπαξε μὲ δύναμη καὶ κοιτῶντας τον καλὰ στὸ χλωμιασμένο του πρόσωπο καὶ στὰ φλογισμένα του μάτια, τὸν ἔσπρωξε ὡς τὴν ἄλλη ἄκρη τοῦ δωματίου.

— Κόλλινς ! φώναξε τότε τὸν πολίσμαν.

— Διατάξετε ! εἶπε κεῖνος ἔκπληκτος γιὰ τὰ συμβαίνοντα.

— Πήγαινε γρήγορα νὰ φωνάξῃς τὸ γιατρὸ ποὺ κάθεται στὴ γωνιὰ τοῦ δρόμου· αὐτὸς ὁ ἄνθρωπος δὲν εἶνε νεκρὸς καὶ μοῦ φανέρωσε τὴν ἀλήθεια.

Ὁ Μπούρλεϊζ μαζεμένος σὲ μιὰ γωνιὰ κοιτοῦσε σὰν ἄνθρωπος ὑπνωτισμένος. Εἶδε τὸν πολίσμαν νὰ γυρίζῃ μαζὶ μὲ τὸ γιατρὸ λαχανιασμένοι, εἶδε τοὺς τρεῖς ἄντρες νὰ γέρνουν πάνω ἀπὸ τὸ Φλέτσερ, εἶδε τέλος τὰ μάτια τοῦ θύματός του ν' ἀνοίγουν καὶ τὰ χείλη του νὰ σαλεύουν, ἐνῷ ὁ ἀρχιφύλαξ κρατοῦσε σημείωση τῶν ὅσων ἔλεγε. Ὁ πολίσμαν τὸν ἐπλησίασε σὲ λίγο κ' ἔβαλε τὸ χέρι στὸν ὦμο του κ' ἐκεῖνος τότε ὑπακούοντας στὴν ἄφωνη διαταγή του τὸν ἀκολούθησε στὴ φυλακή...

W. W. Jacobs

ΑΠΟ ΤΗΝ ΣΙΝΙΚΗΝ ΓΛΩΣΣΑΝ

Εἰς τὴν Κινέζικην διάλεκτον μιὰ στιγμὴ ἐπάνω ἀπὸ μιὰ γραμμὴ σημαίνει ἄνωθεν, ἡ ἴδια στιγμὴ ἀπὸ κάτω, κάτωθεν. Γραμμὴ κομμένη στὴ μέση ἀπὸ ἄλλη κάθετον σημαίνει τὸ μέσον. Τρεῖς ἄνθρωποι ὁ ἕνας πίσω ἀπὸ τὸν ἄλλο παριστάνουν τὸ ρῆμα ἀκολουθῶ. Δύο μορφὲς γυναικῶν βαλμένες ἡ μία ἀπέναντι στὴ ἄλλη σημαίνουν φιλονεικία. Ὁ ἥλιος πίσω ἀπὸ ἕνα δένδρο σημαίνει τὴν ἀνατολήν, ἕνα πουλὶ στὴ φωλιὰ του τὴ δύσι. Ἕνα μάτι καὶ νερὸ σημαίνουν τὰ δάκρυα, μιὰ πόρτα κ' ἕνα αὐτὶ τὸ ρῆμα ἀκούω. Γενικῶς ὡς σημεῖα τῆς γραφῆς τῶν Κινέζων χρησιμοποιοῦνται διάφορες εἰκόνες.

Εἰς τὸ Γραφεῖον μας παλοῦνται πρὸς δρ. 5 ἕκαστον ἀντίτυπα τοῦ 2ου φύλλου τοῦ «Μπουκέτου», τὸ ὁποῖον εἶχεν ἐξαντληθεῖ.